SODBA SODIŠČA (drugi senat)
z dne 20. januarja 2005*

V zadevi C-306/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 3 iz Orense (Španija) s sklepom z dne 24. junija 2003, ki je na Sodišče prispel 16. julija 2003, v zadevi

Cristalina Salgado Alonso

proti

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS),

* Jezik postopka: španščina.

SODIŠČE (drugi senat),

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. septembra 2004,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Salgado Alonso A. Vázquez Conde, abogado,

— za Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) A. R. Trillo García in A. Llorente Alvarez, zastopnika,

— za špansko vlado M. E. Braquehais Conesa, zastopnik,

— za Komisijo Evropskih skupnosti H. Michard in I. Martínez del Peral, kakor tudi D. Martin, zastopniki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. oktobra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 12 ES, 39 ES in 42 ES, kakor tudi členov 45 in 48(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, spremenjeni in posodobljeni z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 (UL L 209, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Salgado Alonso ter Instituto Nacional de la Seguridad Social (nacionalni inštitut za socialno varnost, v nadaljevanju: NISV) in Tesorería General de la Seguridad Social (splošni finančno-upravni organ za socialno varnost, v nadaljevanju: SFUOSV) zaradi dodelitve njegovih pravic do pokojnine na podlagi španske zakonodaje.

Pravni okvir

Ureditev Skupnosti

3 Člen 1(r) Uredbe št. 1408/71 opredeljuje izraz „zavarovalne dobe" kot

„dobe plačevanja prispevkov ali dobe zaposlitve ali samozaposlitve, kot so opredeljene ali priznane kot zavarovalne dobe po zakonodaji, po kateri so bile dopolnjene ali se štejejo za dopolnjene, ter vsa obdobja, ki so obravnavana kot taka, če jih imenovana zakonodaja obravnava kot enakovredna zavarovalnim dobam".

4 Člen 3(1) Uredbe št. 1408/71 določa:

„Ob upoštevanju posebnih določb te uredbe imajo osebe s stalnim prebivališčem na ozemlju ene od držav članic, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti po zakonodaji vsake države članice, kot državljani te države članice."

5 Člen 45(1) iste uredbe določa načelo seštevanja zavarovalnih dob za pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravic do dajatev s temi besedami:

„Kadar zakonodaja države članice v sistemu, ki ni posebni sistem v smislu odstavkov 2 in 3, pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob ali dob prebivanja, pristojni nosilec te države članice po potrebi upošteva tudi zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji druge države članice v splošnem ali v posebnem sistemu ali v sistemu za zaposlene ali za samozaposlene osebe. V ta namen upošteva te dobe, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja."

6 Člen 46(2) Uredbe št. 1408/71 določa:

„Kadar so pogoji, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, izpolnjeni šele z uporabo člena 45 in/ali člena 40(3), se uporabljajo naslednja pravila:

a) pristojni nosilec izračuna teoretični znesek dajatve, ki bi jo oseba lahko zahtevala, kakor da bi bile vse zavarovalne dobe in/ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji držav članic, ki so za osebo veljale, dopolnjene v tej državi in po zakonodaji, ki jo uporablja na dan dodelitve dajatve. Če po tej zakonodaji znesek dajatve ni odvisen od trajanja dopolnjenih dob, se ta znesek obravnava kot teoretični znesek iz tega odstavka;

b) pristojni nosilec nato določi dejanski znesek dajatve na podlagi teoretičnega zneska iz prejšnjega pododstavka v sorazmerju med trajanjem zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih pred nastopom zavarovalnega primera po zakonodaji, ki jo uporablja, in med skupnim trajanjem zavarovalnih dob ali dob

prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah vseh držav članic pred nastopom zavarovalnega primera."

7 Člen 48(1) iste uredbe določa izjemo v primeru dodelitve pravic do pokojnine za zavarovalne dobe, krajše od enega leta, ki se glasi:

„Ne glede na člen 46(2) nosilcu v državi članici ni treba dodeliti dajatev za dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja in ki se upoštevajo pri nastopu zavarovalnega primera, če:

— trajanje omenjene dobe ne znaša niti eno leto,

in

— se ob upoštevanju samo te dobe po določbah te zakonodaje ne more pridobiti pravica do dajatev."

Nacionalna zakonodaja

8 Člen 161(1)(b) splošnega zakona o socialni varnosti, v prečiščeni različici s kraljevim zakonskim dekretom 1/94 z dne 20. junija 1994 (BOE št. 154 z dne 29. junija 1994),

kakor je bil spremenjen z zakonom 50/98 z dne 30. decembra 1998 o davčnih, upravnih in socialnih ukrepih (BOE z dne 31. decembra 1998, v nadaljevanju: splošni zakon o socialni varnosti), dodelitev pokojnin na podlagi plačevanja prispevkov pogojuje z dopolnitvijo minimalne dobe plačevanja prispevkov, to je petnajst let, od katerih morata biti najmanj dve dopolnjeni v petnajstih letih neposredno pred pojavom dejstva, na podlagi katerega je nastala pravica do dajatve.

9 Člen 218 splošnega zakona o socialni varnosti določa, da ko zavarovanec prejema nadomestilo za primer brezposelnosti, Instituto Nacional de Empleo (nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti, v nadaljevanju: NZPB) socialni varnosti nakazuje prispevke iz različnih naslovov glede na naravo dodeljene dajatve. Tako odstavek 2 te določbe določa:

„V primeru nadomestila za primer brezposelnosti, namenjenega delavcem, starejšim od dvainpetdeset let, mora nosilec zavarovanja poleg tega plačevati prispevke za pokojninsko zavarovanje."

10 V skladu s členom 215(1), točka 3, splošnega zakona o socialni varnosti to nadomestilo za primer brezposelnosti pridobi delavec brez zaposlitve, ki je šest let plačeval prispevke za zavarovanje za primer brezposelnosti in ki za pridobitev pokojnine na podlagi plačevanja prispevkov v španskem sistemu socialne varnosti izpolnjuje vse pogoje, razen pogoja starosti.

11 Osemindvajseta dodatna določba splošnega zakona o socialni varnosti, ki je začel veljati 1. januarja 1999, po razglasitvi zakona 50/98, se glasi:

„V skladu z določbami člena 218(2) tega zakona bodo prispevki, ki jih nakazuje nosilec zavarovanja na podlagi pokojninskega zavarovanja, upoštevani za izračun višine osnove pokojnine in deleža, ki se na le-to nanaša. Za izkaz minimalne dobe plačevanja prispevkov, ki jo zahteva člen 161(1)(b) tega zakona, se v nobenem primeru ni mogoče sklicevati na veljavnost in pravne učinke teh prispevkov, vendar pa mora, v skladu s členom 215(1), točka 3, zavarovanec minimalno obdobje izkazati, ko zaprosi zaprejemanje nadomestila [za primer brezposelnosti], namenjenega [brezposelnim], starejšim od 52 let."

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

12 Salgado Alonso, rojena 30. maja 1936, je 7. avgusta 1992 na NZPB vložila zahtevo za posebno nadomestilo za primer brezposelnosti, namenjeno pomoči brezposelnim, starejšim od 52 let. V tem času je lahko izkazala dejansko zavarovalno dobo 74 mesecev – več kot šest let – na podlagi nemške zakonodaje med 29. junijem 1964 in 30. julijem 1970, 26 mesecev na podlagi švicarske zakonodaje med 1. decembrom 1971 in 31. marcem 1975 ter 182 dni na podlagi španske zakonodaje med 8. januarjem in 7. julijem 1992.

13 NZPB ji najprej ni ugodil posebnega nadomestila za primer brezposelnosti, zato ker v Španiji ni dopolnila zahtevane čakalne dobe minimalno petnajst let.

14 Salgado Alonso je torej vložila tožbo proti tej odločbi na Juzgado de lo Social nº 2 iz Orense (Španija), ki ji je s sodbo z dne 22. junija 1993 priznalo pravico do tega nadomestila. NISV in SFUOSV, kakor tudi španska vlada, to sodbo vsebinsko razlagajo s tem, da so bile, v skladu s špansko sodno prakso tega obdobja, tudi krajše čakalne dobe, dopolnjene v tujini, priznane kot enakovredne čakalni dobi petnajst

let, ki jo zahteva člen 161(1)(b) splošnega zakona o socialni varnosti. Vendar pa naj bi bila ta nacionalna sodna praksa v vmesnem času spremenjena zaradi upoštevanja sodb Sodišča z dne 20. februarja 1997 v zadevi Martínez Losada in drugi (C-88/95, C-102/95 in C-103/95, Recueil, str. I-869) in z dne 25. februarja 1999 v zadevi Ferreiro Alvite (C-320/95, Recueil, str. I-951).

15 Salgado Alonso je tako prejemala nadomestilo za primer brezposelnosti, namenjeno brezposelnim, starejšim od 52 let, od 7. avgusta 1992 do 30. maja 2001, to je v obdobju 3219 dni, v katerem je NZPB nakazoval prispevke za pokojninsko zavarovanje v njenem imenu.

16 Maja 2001, po dopolnjenem 62. letu, je Salgado Alonso zahtevala dodelitev svojih pravic do pokojnine na podlagi nemškega, švicarskega in španskega sistema socialne varnosti. Čeprav ji je bila v Nemčiji in Švici pokojnina dodeljena, je NISV njeno zahtevo zavrnil z odločbo z dne 21. marca 2002, zato ker v Španiji ni dopolnila minimalne dobe plačevanja prispevkov, potrebne za pridobitev pravice do pokojnine, in ker je bila, v skladu s členom 48(1) navedene uredbe, zavarovalna doba, dopolnjena v Španiji, krajša od enega leta, saj se člen 46(2) Uredbe št. 1408/71 o seštevanju zavarovalnih dob ni uporabljal. NISV je svojo zavrnitev utemeljil tudi s sklicevanjem na osemindvajseto dodatno določbo splošnega zakona o socialni varnosti.

17 Salgado Alonso je 13. februarja 2002 vložila tožbo proti NISV in SFUOSV na Juzgado de lo Social n° 3 iz Orense in od tega zahtevala, naj ugotovi, da ima na podlagi španske zakonodaje pravico prejemati pokojnino od 31. maja 2001.

18 V utemeljitev tožbe je v bistvu zatrjevala, da je treba upoštevati ne le začetno obdobje plačevanja prispevkov 182 dni, ki ga je dopolnila v Španiji, temveč tudi

celotno obdobje, v katerem je NZPB v njenem imenu nakazoval prispevke v sistem pokojninskega zavarovanja, medtem ko je prejemala posebno nadomestilo za primer brezposelnosti, tako da lahko od takrat v Španiji uveljavlja skupno 3401 dni plačevanja prispevkov, več kot 9 let in 3 mesece plačevanja prispevkov.

19 Po mnenju predložitvenega sodišča se najprej postavlja vprašanje, ali lahko osemindvajseta dodatna določba splošnega zakona o socialni varnosti veljavno izključi upoštevanje navedenih 3219 dni plačevanja prispevkov, za ugotovitev, ali je zadevna zavarovalna doba daljša od enega leta, tako da v primeru pritrdilnega odgovora NISV ne bi bil obvezan dodeliti pripadajočih dajatev samo za to obdobje, v skladu s členom 48(1) Uredbe št. 1408/71.

20 Drugič bi se postavilo vprašanje, ali navedena dodatna določba, s tem ko za izračun čakalnih dob, določenih v členu 161(1)(b) istega zakona, izključuje upoštevanje določenih prispevkov, kot so tisti, plačevani zgolj iz naslova pokojninskega zavarovanja, diskriminira delavce migrante ali ne, s tem da opozarja, da bi morale biti le-te dopolnjene na dan vložitve zahteve za nadomestilo za primer brezposelnosti za brezposelnega, starejšega od 52 let.

21 Predložitveno sodišče v tem pogledu misli na primer delavcev, ki so navedena nadomestila za primer brezposelnosti prejemali zato, ker so čakalno dobo izkazali z upoštevanjem dopolnjenih zavarovalnih dob po zakonodaji ene ali več drugih držav članic, v skladu s sodno prakso Sodišča (glej zgoraj navedeno sodbo Martínez Losada in drugi, kakor tudi Ferreiro Alvite).

22 Ti delavci torej za izpolnitev pogoja minimalne zavarovalne dobe, ki jo določa člen 161(1)(b) splošnega zakona o socialni varnosti, ne bi mogli zahtevati upoštevanja socialnih prispevkov, ki jih je nakazoval NZPB iz naslova pokojninskega zavarovanja v obdobju, v katerem so prejemali nadomestilo za primer brezposelnosti.

23 V teh okoliščinah se je Juzgado de lo Social nº 3 iz Orense odločilo, da prekine odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži ti vprašanji:

„1. Ali člen 12 ES in členi od 39 ES do 42 ES [...] ter člen 45 Uredbe [...] št. 1408/71 [...] nasprotujejo določbi nacionalnega prava, na podlagi katere prispevkov, ki jih je v imenu določenega delavca nakazoval nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti iz naslova pokojninskega zavarovanja za obdobje, v katerem je ta prejemal določena nadomestila za primer brezposelnosti, ni mogoče upoštevati za izračun različnih čakalnih dob, določenih z nacionalno zakonodajo, in za pridobitev pravice do starostne pokojnine, ko zaradi dolgotrajne brezposelnosti, za primer katere je to nadomestilo namenjeno, delavec dejansko ne more izkazati drugih prispevkov iz sistema pokojninskega zavarovanja, razen tistih, ki po zakonu niso dopustni, tako da na podlagi te nacionalne zakonodaje ugodnosti nacionalne pokojnine ne morejo pridobiti le delavci, ki so izvrševali pravico do prostega gibanja, čeprav morajo te čakalne dobe šteti za dopolnjene v skladu s členom 45 navedene uredbe?

2) Ali člen 12 ES in člena 39 ES in 42 ES [...] ter člen 48(1) Uredbe št. [...] 1408/71 [...] nasprotujejo določbam nacionalnega prava, na podlagi katerih prispevkov, ki jih je v imenu določenega delavca nakazoval nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti iz naslova pokojninskega zavarovanja za obdobje, v katerem je ta prejemal določena nadomestila za primer brezposelnosti, ni mogoče upoštevati

na način, da ‚skupno trajanje zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji te države članice, dosega eno leto', ko zaradi dolgotrajne brezposelnosti, za primer katere je to nadomestilo namenjeno, delavec dejansko ne more izkazati drugih prispevkov v sistem pokojninskega zavarovanja, razen tistih, ki so bili nakazani in plačani med obdobjem brezposelnosti, tako da na podlagi te nacionalne zakonodaje ugodnosti nacionalne pokojnine ne morejo pridobiti le delavci, ki so izvrševali pravico do prostega gibanja, čeprav v skladu s členom 48(1) navedene uredbe nacionalni nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti ne more biti oproščen dolžnosti, da prizna nacionalne dajatve?"

24 Z dopisom z dne 29. septembra 2003 je NISV Sodišče obvestil, da je 10. septembra 2003 sprejel novo, za Salgado Alonso neugodno odločbo. Ta odločba je nadomestila tisto z dne 21. marca 2002 in utemeljila zavrnitev starostne pokojnine z dejstvom, da „ni dopolnila minimalne dobe plačevanja prispevkov petnajst let niti, znotraj te, dobe dveh let neposredno pred dnevom vložitve zahteve, dopolnitev katere člen 161(1)(b) splošnega zakona o socialni varnosti [...] postavlja kot pogoj za pravico do pokojnine.

V zvezi z naknadnimi vzročnimi dejstvi z dne 1. januarja 1999, iz osemindvajsete dodatne določbe [zakona o socialni varnosti] izhaja, da bodo prispevki, ki jih je nakazal nosilec zavarovanja na podlagi pokojninskega zavarovanja v obdobju, v katerem je zavarovanec prejemal nadomestilo za primer brezposelnosti, namenjeno pomoči brezposelnim, starejšim od 52 let, upoštevani za določitev osnove za izračun in deleža, ki se na to nanaša. Ti prispevki v nobenem primeru ne bodo imeli veljavnosti in pravne učinkovitosti za potrditev minimalne dobe plačevanja prispevkov."

25 Iz te nove odločbe NISV izhaja, da zavrnitev zahteve za pokojnino, ki jo je vložila Salgado Alonso, ni več utemeljena na členu 48 Uredbe št. 1408/71.

Prvo vprašanje

26 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člene 12 ES, 39 ES in 42 ES ter 45 Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnemu pravilu, vsebovanemu v osemindvajseti dodatni določbi splošnega zakona o socialni varnosti, ki za pridobitev pravice do pokojnine iz nacionalnega sistema pristojnim organom države članice ne dopušča upoštevanja določenih zavarovalnih dob, ki jih je na območju te države dopolnil brezposelni delavec in v teku katerih je prispevke za pokojninsko zavarovanje nakazoval nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti, s tem da določa, da se te dobe upoštevajo samo za izračun višine navedene pokojnine.

27 Najprej je treba opozoriti, da države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso ostanejo pristojne za določitev pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dajatev socialne varnosti, četudi so ti strožji, če sprejeti pogoji med delavci Skupnosti ne povzročajo nobene očitne ali prikrite diskriminacije (glej v tem smislu sodbe z dne 20. septembra 1994 v zadevi Drake, C-12/93, Recueil, str. I-4337, točka 27, zgoraj navedena sodba Martínez Losada in drugi, točka 43, in zgoraj navedena sodba Ferreiro Alvite, točka 23).

28 Država članica ima torej pravico, da za pridobitev pravice do pokojnine določi čakalno dobo, kakršna je določena s členom 161(1)(b) splošnega zakona o socialni varnosti.

29 V tem pogledu člen 42(a) ES določa načelo seštevanja zavarovalnih dob, dob prebivanja ali zaposlitve, ki je na področju pokojninskega zavarovanja izveden s členom 45 Uredbe št. 1408/71. Vsebuje eno od temeljnih načel Skupnostne uskladitve sistemov socialnega varstva držav članic za zagotovitev, da izvrševanje pravice do prostega gibanja, podeljene s Pogodbo, ne učinkuje tako, da delavcu odvzame prednosti socialnega varstva, ki bi jih lahko zahteval, če bi celotno kariero opravljal v eni sami državi članici. Taka posledica bi lahko delavca Skupnosti dejansko odvrnila od izvrševanja pravice do prostega gibanja in bi zato ustvarila oviro za to svoboščino (glej zlasti sodbo z dne 26. oktobra 1995 v zadevi Moscato, C-481/93, Recueil, str. I-3525, točka 28).

30 Vendar pa Uredba št. 1408/71 ne določa pogojev za izračun dob zaposlitve ali zavarovalnih dob. Ti pogoji so, kot izhaja iz člena 1(r) navedene uredbe, izrecno opredeljeni z zakonodajo države članice, po kateri so bili izpolnjeni.

31 Posledično ima država članica pravico ne le določiti čakalno dobo s stališča pridobitve pravice do pokojnine, določene z nacionalno zakonodajo, temveč tudi določiti naravo zavarovalnih dob, ki jih je mogoče v ta namen upoštevati, zato da so, v skladu s členom 45 Uredbe št. 1408/71, dobe, dopolnjene po zakonodaji katerekoli druge države članice, prav tako upoštevane pod enakimi pogoji, kot če bi bile dopolnjene po nacionalni zakonodaji.

32 V postopku v glavni stvari se spor med Salgado Alonso ter NISV in SFUOSV ne nanaša na dobe, ki bi morale biti dopolnjene po zakonodaji države članice, ki ni tista,

v kateri je bila zahtevana ugodnost pokojnine, temveč na določene dobe, dopolnjene v slednji državi članici, to je v Kraljevini Španiji, v obdobju, v katerem je zavarovanec prejemal posebno nadomestilo za primer brezposelnosti za brezposelne, starejše od 52 let. Tak spor se ne nanaša na člen 45 Uredbe št. 1408/71.

33 Vendar pa tožeča stranka v postopku v glavni stvari navaja, da so z osemindvajseto dodatno določbo splošnega zakona o socialni varnosti, ki za pridobitev pravice do pokojnine izključuje upoštevanje obdobij, v katerih je zavarovanec prejemal posebno nadomestilo za primer brezposelnosti, tudi če je prispevke za pokojninsko zavarovanje v imenu zavarovanca plačeval NZPB, prizadeti samo delavci, ki so izvrševali pravico do prostega gibanja. Iz tega razloga bi bila navedena določba v nasprotju s členom 39 ES.

34 V tem pogledu je treba ugotoviti, kakor je poudarila generalna pravobranilka v točkah 39 in 40 sklepnih predlogov, da se nacionalni predpis, kakršnega vsebuje osemindvajseta dodatna določba splošnega zakona o socialni varnosti, uporablja brez razlike za delavce, ki so opravili celotno poklicno kariero na nacionalnem ozemlju, in tiste, ki so delali tudi v drugih državah članicah.

35 Pred Sodiščem ni bilo dokazano, da bi bili delavci, ki so izvrševali pravico do prostega gibanja, od tedaj, ko so se vrnili v Španijo, bolj izpostavljeni tveganju dolgotrajne brezposelnosti kot delavci, ki so poklicno dejavnost izvajali zgolj v tej državi članici, kar bi imelo za posledico, da bi bili bolj prizadeti z omejitvijo, ki jo vsebuje ta dodatna določba.

36 Na podlagi razprav pred Sodiščem v teh okoliščinah ni mogoče ugotoviti posredne diskriminatornosti, v smislu člena 39 ES, nacionalnega pravila, kakršnega vsebuje osemindvajseta dodatna določba splošnega zakona o socialni varnosti.

37 Nazadnje, zato ker se člen 39 ES, ki je posebna določba, uporablja za položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, Sodišču ni treba razlagati splošnejše določbe, ki jo vsebuje člen 12 ES.

38 Glede na zgoraj navedeno je na prvo vprašanje treba odgovoriti, da se morajo člena 39 in 42 ES ter 45 Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalnemu pravilu, vsebovanemu v osemindvajseti dodatni določbi splošnega zakona o socialni varnosti, ki za pridobitev pravice do pokojnine iz nacionalnega sistema pristojnim organom države članice ne dopušča upoštevanja določenih zavarovalnih dob, ki jih je na območju te države dopolnil brezposelni delavec in v teku katerih je prispevke za pokojninsko zavarovanje nakazoval nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti, s tem da določa, da se te dobe upoštevajo samo za izračun višine navedene pokojnine.

Drugo vprašanje

39 Z drugim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali mora zaradi uporabe člena 48(1) Uredbe št. 1408/71 za ugotovitev, ali skupno trajanje

zavarovalnih dob, dopolnjenih po zakonodaji, ki jo uporablja institucija določene države članice, dosega eno leto ali ne, slednja upoštevati ne le zavarovalne dobe, potrebne za pridobitev pravice do pokojnine, temveč tudi tiste, ki se upoštevajo samo pri izračunu dajatev.

40 Ponovno je treba opozoriti, da je, v skladu z ustaljeno sodno prakso, postopek po členu 234 ES sredstvo sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, s pomočjo katerega prvo drugim posreduje elemente razlage prava Skupnosti, ki jih potrebujejo za odločitev v sporih, ki jih morajo rešiti (glej zlasti sodbo z dne 8. novembra 1990 v zadevi Gmurzynska-Bscher, C-231/89, Recueil, str. I-4003, točka 18, z dne 12. marca 1998 v zadevi Djabali, C-314/96, Recueil, str. I-1149, točka 17, ter z dne 21. januarja 2003 v zadevi Bacardi-Martini in Cellier des Dauphins, C-318/00, Recueil, str. I-905, točka 41).

41 Iz besedila in namena člena 234 ES izhaja tudi, da postopek predhodnega odločanja predpostavlja, da mora pred nacionalnimi sodišči dejansko potekati spor, v okviru katerega se od teh sodišč zahteva, naj izdajo odločbo, v kateri bo mogoče upoštevati sodbo, ki jo Sodišče izda na podlagi predlog za sprejetjepredhodne odločbe (glej v tem smislu sodbo z dne 15. junija 1995 v zadevi Zabala Erasun in drugi, od C-422/93 do C-424/93, Recueil, str. I-1567, točka 28, in zgoraj navedena sodba Djabali, točka 18).

42 Utemeljitev predhodnega odločanja ni oblikovanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali domnevnih vprašanjih, temveč dejanska potreba po učinkoviti rešitvi spora (zgoraj navedena sodba Djabali, točka 19, zgoraj navedena sodba Bacardi-Martini in Cellier des Dauphins, točka 42, in sodba z dne 25. marca 2004, Azienda Agricola Ettore Ribaldi in drugi, od C-480/00 do C-482/00, C-484/00, od C-489/00 do C-491/00 in od C-497/00 do C-499/00, Recueil, str. I-2943, točka 72).

43 Ugotovljeno je, da je v postopku v glavni stvari, potem ko je Juzgado de lo Social nº 3 iz Orense na Sodišče naslovilo predlog za sprejetje predhodne odločbe, NISV sprejel novo odločbo o zavrnitvi zahteve za pokojnino, ki jo je vložila Salgado Alonso, ki pa ni bila več utemeljena na členu 48 Uredbe št. 1408/71.

44 Zato je treba ugotoviti, da odgovor Sodišča na drugo vprašanje, ki ga je postavilo Juzgado de lo Social nº 3 iz Orense, temu od takrat ne bi bil v nobeno korist.

45 Na drugo vprašanje posledično ni treba odgovoriti.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člene 39 ES in 42 ES ter 45 Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, spremenjeni in posodobljeni z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalnemu pravilu, vsebovanemu v osemindvajseti dodatni določbi splošnega zakona o socialni varnosti, ki za pridobitev pravice do pokojnine iz nacionalnega sistema pristojnim organom države članice ne dopušča upoštevanja določenih zavarovalnih dob, ki jih je na območju te države dopolnil brezposelni delavec in v teku katerih je prispevke za pokojninsko zavarovanje nakazoval nosilec zavarovanja za primer brezposelnosti, s tem da določa, da se te dobe upoštevajo samo za izračun višine navedene pokojnine.

Podpisi